

Το Άγιον Πνεύμα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μάνης

• Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσοστόμου Γ΄

Ὁ Κύριος στήν σημερινή Εὐαγγελική περικοπή μιᾶ γιά τό Ἅγ. Πνεῦμα. Καί σήμερα, Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς, δέν θά μπορούσαμε γιά τίποτα ἄλλο νά εἶχαμε λόγο, παρά μόνο γιά τήν δραστική καί ζωογόνο παρουσία τοῦ Τρίτου Προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος, τό Ἅγιο Πνεῦμα. Συγκεκριμένα ὁ Χριστός λέγει: «Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθώς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοί ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζωῆς» (Ἰω. 7,38). Δηλαδή, αὐτός πού πιστεύει σέ μένα, θά γίνει μιᾶ ἀνεξάντλητη πηγή. Θά τρέξουν ποταμοί ὕδατος πού θά ζωογονοῦν τόν ἴδιο ἀλλά καί τούς ἄλλους πού βρίσκονται σέ πνευματική ἐπικοινωνία μέ Αὐτόν. Καί ἀκολουθεῖ ἡ διευκρίνηση: «Τοῦτο δέ εἶπε περί τοῦ Πνεύματος οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν» (Ἰω. 7,39).

Αὐτό τοῦτο τό Ἅγιον Πνεῦμα, τό τρίτο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος ὀνομάζεται, Πνεῦμα Ἅγιον, Πνεῦμα Θεοῦ, Φῶς καί Ζωή, Πηγή ζῶσα, Πνεῦμα σοφίας καί συνέσεως, Παράκλητος. Εἶναι τό Πρόσωπον Ἐκεῖνο, τό ὁποῖο κατευθύνει τήν Ἐκκλησία καί θεοποιεῖ κατά χάριν τόν ἄνθρωπο. Εἶναι ὁ Παράκλητος πού βοηθᾷ τόν τραυματισμένο ἀπό τήν ἁμαρτία ἄνθρωπο, τόν στηρίζει στήν πνευματική του ἀνόρθωση καί συντελεῖ στή σωτηρία του.

Ὅπως δέ δρᾷ τό νερό, ἔτσι καί τό Πανάγιο Πνεῦμα, ὡς ζωτικό στοιχεῖο τῆς

πνευματικῆς ζωῆς ἀνακαινίζει τὴν ὑπαρξή μας. Εἶναι ὁ μεγάλος συμπαραστάτης μας, ὁ Παράκλητος! Ὡραιότατα ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων γράφει στίς Κατηχήσεις του. «Τό Ἅγιον Πνεῦμα ἔρχεται σῶσαι καί ἰάσασθαι, διδάξαι, νουθετῆσαι, ἐνισχυῶσαι, παρακαλέσαι, φωτίσαι τὴν διάνοιαν πρώτου αὐτοῦ δεχομένου, εἴτα δι' αὐτοῦ καί τῶν ἄλλων».

Κατ' ἐξοχήν, στό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας τό Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι ἐκεῖ, ὡς κοινωνία μιᾶς συνεχοῦς Πεντηκοστῆς, ὅπου λαλεῖ, διδάσκει, ἐνεργεῖ, χαριτώνει τόν πιστό. Εἶναι αὐτό πού τελεσιουργεῖ τά ἱερά Μυστήρια διά τῶν οἰκονόμων τῆς Χάριτος καί προφυλάσσει ἀπό ἐκτροπές καί πλάνες. Αὐτό εἶναι τό τελικό κριτήριο τῆς ἀλήθειας καί ἐρμηνείας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, ἡ «ζωογόνοος δύναμις» πού «ὅλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας».

Ὡραιότατα γράφει ὁ ἱ. Χρυσόστομος: «Εἰ μή Πνεῦμα παρῶν, οὐκ ἂν συνέστη Ἐκκλησία· εἰ δέ συνίσταται ἡ Ἐκκλησία, εὐδὴλον ὅτι τό Πνεῦμα πάρεστι». Εἶναι, τούτέστιν, ἡ ψυχὴ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἔτσι ὁ δυναμισμός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κάμνει τούς ἀπλοϊκοὺς καί ἀγράμματους ἁλιεῖς, Ἀποστόλους τῆς Οἰκουμένης. Αὐτό τό Ἅγιο Πνεῦμα δημιουργεῖ τούς μάρτυρες. Αὐτό φωτίζει τούς ἁγίους καί θεοσόφους Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτό δίδει τὴν δυναμικὴ τῆς κοινωνίας καί ἐνότητας τῶν πιστῶν χριστιανῶν. Αὐτό τό Ἅγιο Πνεῦμα βεβαιώνει τὴν αἴσθηση καί τό βίωμα τῆς συνεχοῦς παρουσίας τοῦ Θεοῦ στή ζωὴ μας.

Γι' αὐτό καί ἡ κλασικὴ ἐναρκτήρια ἐπίκληση κάθε ἱεροτελεστίας καί προσευχῆς εἶναι ἐξαιρετικά σπουδαία. Παρακαλοῦμε τό Ἅγιο Πνεῦμα νά μᾶς φωτίσει, νά μᾶς ἐμπνεύσει καί νά εἶναι διαρκῶς στό εἶναι μας. Εἶναι ἡ προσευχή: «Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρῶν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Εὐχόταν τὴν σημερινὴ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, μία ἐνάρετη καί εὐλαβὴς γραῖα, ἀπὸ ἐκεῖνες πού περιγράφει ὁ Παπαδιαμάντης, ἐξερχόμενη τοῦ ναοῦ μετὰ τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας: -«Παιδάκι μου, τό Ἅγιο Πνεῦμα στή κοιλιά σου!»! Ἐκείνη ἡ πιστή, εἶχε συνειδητοποιήσει τόν λόγο τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου «ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος». Ἐμεῖς ἄραγε, οἱ κάποιοι «ὀρθολογιστές», μπορούμε νά ἐννοήσουμε τὴν εὐχὴ αὐτή;